

יביע אומר

בראשות הרב יגאל כהן שליט"א

זמני השבת

הזמנים לפי לוח "אור החיים"

יום	ת"א	חיפה	ב"ש
כניסה:	17:26	17:27	17:28
יציאה:	18:17	18:18	18:19
ר"ת:	19:02	19:00	19:01

בירושלים: לנוהגים 40 דקות 17:08

פרשת כי תשא פרה

עלון מס': 359

מאמר השבוע

מאת ראש המוסדות הרה"ג יגאל כהן שליט"א

האדם צריך למסור את עצמו להנהגת הבורא במה שנוגע לענייני העולם הזה

מקצוע שבתחלה מכניס לאדם הרבה כסף וחילוקי לאחר מכן יכול לגרם לו להפסיד הרבה כסף, אולם מצוות ועבירות לא יפסקו ולא ישתנו, שלעולם המצוות תעשינה לאדם טוב בעולם הזה ובעולם הבא, והעבירות יעשו את הרע.

מה שקראוי לבטח בה' בענייני המצוות ומעשים טובים הוא על גמר מעשה המצוה. זה כבר לא בידיים שלנו, כגון מצוות תפלין, שאחרי שרצינו להניח אותם אנחנו צריכים שבורא עולם ישלח לנו כסף כדי שנקנה את התפלין. כך גם גבר שרוצה להתחתן ולהביא ילדים לעולם כמצוות הבורא: יתברך, עדין הוא צריך שה' יתברך זמן לו אשה שתהיה מוכנה להתחתן אתו. ולכן אחרי שרצינו לבחור לקיים את רצון ה' יתברך, נבטח עליו ונתחנן אליו שנוקה להוציא לפעל את המחשבות הטובות שלנו, וכך נוקה גם לקיים את המצוות בפעל למען שמו של הבורא יתברך.

וכמו שמצינו אצל דוד המלך, שאף שהוא זה שבחר לעצמו לקיים את מעשי עבודת ה', כמו שאמר: "הדריכיני באמתך ולמדני" (תהלים כה, ה), "הדריכני בנתיבי מצותיך" (שם קיט, לה), "דרך אמונה בחרתי" (שם, ל), "דבקתי בעדותיך ה' אל תבישני" (שם, לא), "אל תצל מפני דבר אמת עד מאד כי למשפטך יחלתי" (שם, מג), עם כל זאת הוא התפלל אל ה' על שני דברים עקריים: האחד, שהבורא יעזר לו לחזק את הבחירה הנכונה שהוא עשה על ידי שירחיק ממנו את כל הדברים שמפריעים לו לעשות את ההחלטה הנכונה, כגון חברים רעים וטרדות שונות ומשונות, וכן שירחיק ממנו כל מיני מראות לא טובים, כמו שאמר: "יחד לבבי ליראה שמך" (שם פו, יא), "גל עיני ואביטה נקלאות מתורתך" (שם קיט, יח), "העבר עיני מראות שוא" (שם, לו), "היט לבי אל עדותיך" (שם, לו), והשני, בקש דוד המלך שהבורא יתברך יחזק את גופו ואיבריו שיוכל לקיים את המעשים הטובים שהוא רוצה לעשות, והוא שאמר בתהלים (שם, לה): "הדריכני בנתיבי מצותיך", ואמר (שם, קיז): "סעדיני ואנשעה". מתוך ספרו של הרב יגאל כהן "שערי הביטחון".

יש הפרש בענייני העולם הזה בין הבחירה בדברים הנוגעים למזונו של האדם, כגון השגת פרנסתו ובריאותו וכדו', לבין בחירה בדברים הקשורים לקיום המצוות והמעשים הטובים. הבטחון בה' בענייני קיום המצוות הוא רק בחלק המעשה שה' יעזר לנו לעשות אותם, ולא בחלק הבחירה וההחלטה שחובבה על האדם להשתדל ולהתאמץ לקיים, אבל בענייני מזונו של האדם הבטחון הראוי הוא שישליך את נפשו לגמרי להנהגת הבורא יתברך (כמו שקבר נתבאר לעיל).

בענייני הפרנסה אנחנו לא יודעים איזו היא הדרך הטובה והמועילה ביותר להשיג דרכה את הפרנסה, כגון באיזה מקצוע לעסוק או היכן להשקיע את הכסף. וכך גם בענייני הבריאות, לא תמיד אנו יודעים מה יותר בריא עבורנו ומה פחות. וכן בענייני נשואין, לא תמיד אנו יודעים מה הדרך הטובה ביותר עבורנו. הבורא יתברך לא גלה לנו זאת פשוט. ולכן בדברים כאלה שהם ענייני העולם הזה, אנחנו צריכים לבטח בבורא יתברך, שיוכח אותנו לעשות את ההחלטה הנכונה ולבחר בדרך הנכון. וצריכים אנחנו להתחנן לבורא עולם שנוקה עבורנו את עצמנו את האשה הנכונה ואת המקצוע הנכון והטוב בשבילנו.

אבל בענייני עבודת הבורא יתברך, הבחירה באיזו דרך ללכת ידועה ומפרקמת בתורה הקדושה, ולכן אסור לאדם לבטח בבורא יתברך שיעזר לו לבחור במצוות ולא בעבירות, שהרי כבר הודיע לנו ה' יתברך מהם הדברים שאסור לעשות בעולם הזה ומהן המצוות שאדם צריך לקיים בעולם הזה, ואלו דברים יביאו לו תועלת ושכר בעולם הבא. לגבי העולם הזה נאמר (דברים ו, כד): "ויצונו ה' לעשות את כל החקים האלה ליראה את ה' אלהינו לטוב לנו כל הימים", ולגבי השכר בעולם הבא נאמר (שם, כה): "וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות".

הרע היוצא מן העברה הוא קבוע ונצחי. הבדל נוסף שיש בין ענייני העולם הזה לענייני העולם הבא, שבעולם הזה יש דברים שבתחלה הם טובים עבור האדם, ולאחר מכן הם נהפכים להיות רעים, כגון

מאמר השבוע

הנהגות מרן

שאלות ותשובות

דוד המלך

לאשת ההיל

פנינים מהפרשה

מוסר עם סיפור

פניני הדף היומי

שמירת הלשון

המוסעדה

יש לכם שמחה במשפחה?
ברית. חתונה. בר מצוה.

ידועה המנהל לקיים סעודות ערים באוויר חם לאנשים סוף לום.
במחיר של 400 ש"ח הנותחת ב"סעודת"
החזר נותנת למועיל לטובל מנחה וממרים איש להנחתה

להשתתפות חיגו: 03-8000770

ניתן לתרום להפצת העלון ולהקדיש לעילוי נשמת \ לברכה \ רפואה \ הצלחה בטל: 03-8000770
פרטי ח-נ לתרומות: בנק מרכנתיל 17, סניף 732 חשבון 73443 ע"ש יביע אומר

הנהגות מר

רבנו הרב עובדיה יוסף זצוק"ל

משמור בליל שבת

שמעתי מפי מגידי צדק חכמים וזקנים, שכן היה מנהג חסידים ואנשי מעשה עד דור לפנינו, שהיו מתאספים בבתי כנסיות ובתי מדרשות בכל ליל שבת קודש אחר חצות לילה ולעסוק בתורה בצוותא, והיו כל בתי הכנסיות ובתי המדרשות מלאים מקצה לקצה, הללו קוראים תהלים, והללו עוסקים בעומקה של תורה, עד אור הבוקר.

וכן ראיתי למרנא ורבנא רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל שהכתב בספרו חזון עובדיה (שבת ב' עמ' רי"ז) לדקדק כאמור שצער נדידת שינה יותר קשה מתענית, ולכן אם מרגיש צער בנידוד שינה, אל ישאר ער בליל שבת קודש, ואדרבה הרי אמרו שינה בשבת תענוג. אך הוסיף שאם הוא מתענג הרבה בלימודו, עד שכמעט אינו מרגיש צער מנידודי שינה, אין חשש איסור בדבר, וכמו שמצינו בהגדש"פ במעשה התנאים שהיו מספרים ביציאת מצרים כל אותו הלילה, וכתב המהר"ל מפראג (גבורות ה' פרק נ"ג) שאף שהיה ליל יום טוב והיאך מונעים שינה מעיניהם, אלא ודאי לא היה להם שום צער מרוב חיבוב מצות סיפור יציאת מצרים.

(ינא דיוסף מהרה"ג ר' יוסף חיים סימן טוב שליט"א).

שאלות ותשובות

מאת הרה"ג יגאל כהן שליט"א

שאלה: מה הדין מי שהכניס יד אחת לתוך בית הכסא [שירותים] האם צריך ליטול אותה היד או שתי ידי?

תשובה: נפסק בשו"ע [סי' ד סעיף יח] שאדם שנוכס לבית הכסא צריך ליטול ידיו במים ונטילה זאת אינה חייבת לעשות בכלי דוקא אלא יכול אף לשטוף ידיו בזרם הברז [וצריך לכתחילה לעשות כן ג' פעמים לסירוגין] ובאופן שהכניס יד אחת בלבד אינו צריך לשטוף שתי ידי אלא רק את אותה היד שהכניס [שו"ת יביע אומר ח"ט סי' קח אות טו ודלא כהאור לציון שכתב שצריך ליטול שתי ידין].

שאלה: אנחנו נוהגים שלאחר עליה לתורה החברים ולפעמים בני המשפחה מנשקים את העולה לתורה ואומרים לו חזק וברוך וכדו' והשאלה האם מותר לעשות כן בבית הכנסת?

תשובה: כתבו הפוסקים שאסור לאדם לנשק בניו בבית הכנסת מפני שאדם צריך לקבוע בליבו שאין האהבה כאהבת הבורא ומפני טטעם זה אין חילוק בן בניו הקטנים לחבריו או בני משפחתו בכל אופן יש להימנע מכך [רמ"א סי' צה ומקורו בס' חסידים סי' רנה ובשו"ת יחווה דעת ח"ד סי' יב].

שאלה: אישה שקבלה שבת בהדלקת הנרות האם יכולה לאחר מכן להתפלל מנחה?

תשובה: הדין הוא לדעת בני ספרד שהאשה לא מקבלת שבת בהדלקת הנרות אלא א"כ מקבלת עליה שבת אבל בעצם הדלקה אינה מקבלת שבת ולכן באופן שרק הדליקה נרות הדבר פשוט שיכולה להתפלל מנחה אולם להלכה אפילו באופן שקבלה עליה שבת יכולה לאחר מכן להתפלל מנחה של חול [שו"ע רסג סי' והליכות עולם ח"ג עמ' לז].

שאלה: מה שיעור העיסה שחייבת בהפרשת חלה?

תשובה: אלף חמש מאות שישים ק"ג חייבת בהפרשת חלה בברכה [שו"ת יחווה דעת ח"ד סי' נה].

שאלה: האם אדם סומא [עיוור] יכול לברך ברכת הלבנה?

תשובה: נחלקו בכך הפוסקים ולכן להלכה ספק ברכות להקל ולא יברך [עיי' שו"ת יחווה דעת ח"ד סי' יח ושו"ת יביע אומר ח"ט סי' צח אות כג].

שאלה: אישה שצריכה לברך הגומל האם רשאית לעשות כן בפני עשרה נשים במקום עשרה גברים?

תשובה: אין להקל לאישה לברך בפני נשים אלא צריכה להגיע לבית הכנסת ותברך בעזרת הנשים באופן שישמעו אותה עשרה גברים [שו"ת יחווה דעת ח"ד סי' טו].

דוד המלך

מאת הרב אליהו עמר שליט"א

המלך דוד אור הגנוז

במאמרים הקודמים הרחבנו על עניני ראש חודש ומיעוט הלבנה, נשאלת השאלה, מדוע בחר בורא עולם למעט את אור הלבנה, במקום זאת היה אפשר להגדיל את אור השמש? הביאור לכך, בורא עולם נמנע מלבחור באפשרות הראשונה לא מחמת הלבנה, אלא מחמת עוונותיהם של בני ישראל, ומדוע? כי אם הקדוש ברוך הוא היה מגדיל את אור השמש אין הכוונה שהשמש תאיר באור מסנוור יותר, אלא מדובר באור חדש שיתן לשמש יתרון מובהק על פני אור הלבנה (שלא תתמעט), אור זה מכונה בלשון חז"ל 'אור הגנוז', שעל ידו ניתן לראות מסוף העולם ועד סופו, ויש בכוחו לראות את הדברים בשורשם כפי שהם באמת, ולא כפי שהם נתפסים כלפי חוץ, אך בורא עולם גנז את האור הזה מפני הרשעים שלא ישתמשו בו לדברים שאינם ראויים, והמקום בו גנז הקדוש ברוך הוא את האור, הוא בתורה, ורק מי שהוא צדיק גמור יש בכוחו להשתמש בראיה מופלאה זו, ונמצא שהסיבה שבורא עולם נמנע מהאפשרות הראשונה להגדיל את אור השמש לאור הגנוז,

טובים, כאשר שלושת הרגלים הם כנגד שלושת האבות הקדושים, ושנים עשר החודשים הם כנגד שנים עשר השבטים. אך כששב הדבר לקלוקלו ובני ישראל חטאו בעגל, ופגמו את עצמם ואת כל הבריאה, וכפי שנתבאר שאם יש חטאים אין אפשרות לממש את האפשרות הראשונית, ולא נותרה ברירה, ושב בורא עולם ומיעט את הלבנה מחמת חטאינו, ומאז בכל חודש כשאנו מברכים 'ברכת הלבנה' אנו אומרים את הפסוק (ישעיה ל, כו) 'וְהָיָה אֹרֶךְ הַלְקָנָה כְּאֹרֶךְ הַחֲמָה', ומתפללים שהחודש הזה הלבנה לא תתמעט אלא תמשיך להאיר כמו השמש.

ראש חדש כיום הפיוס

ולכן נבחר יום ראש חודש כיום הפיוס, כפי שביאר ה'תורת חיים' (חולין ס ע"ב), שביום ראש חודש ניכר עונשה של הלבנה בשיאו, שהרי היא נעלמת מעינינו ואינה מאירה כלל, ואינה זוכה לשבח את הקדוש ברוך הוא כמו שאר הברואים, משום כך בחר הקדוש ברוך הוא את יום ראש חודש לכפר לעם ישראל על עוונותיהם, ובשמחתם הם מודים לבורא עולם, והשבח הזה נוקף לזכותה של הלבנה, ונמצא שמיעוט השבח שנמנע מן הלבנה, חוזר ונוקף לזכותה על ידי השבח שעם ישראל משבחים את בורא עולם בראש חודש, ויש בו מחילת עוונות לעם ישראל, וכך מפיס בורא עולם את הלבנה, שהיא זוכה לשבח את בורא עולם על ידי בני ישראל, אף על פי שאינה מאירה.

היתה מחמת עוונותיהם של ישראל, ונותרה רק האפשרות השנייה, והיא מיעוט אורה של הלבנה, ולכן בורא עולם רצה לפייס את הלבנה, כי המיעוט שלה לא היה הכרחי מצד מעשיה, אלא מחמת עוונותיהם של בני ישראל.

"והיה אור הלבנה כאור החמה"

ואומנם לעתיד לבוא כאשר יתמו החטאים מן הארץ, יבחר הקדוש ברוך הוא באפשרות הראשונית, כפי כותב הנביא ישעיהו (ל, כו) 'וְהָיָה אֹרֶךְ הַלְקָנָה כְּאֹרֶךְ הַחֲמָה', כלומר שהלבנה תחזור ותאיר כמו השמש, 'וְאֹרֶךְ הַחֲמָה וְהָיָה שְׁבָעֵתִים כְּאֹרֶךְ שְׁבָעֵת הַיָּמִים', כשהכוונה שהשמש תאיר ב'אור הגנוז' ששימש בששת ימי בראשית, וכך לא יפגע אורה של הלבנה, וגם לא ישתמשו שני מלכים בכתר אחד.

וכבר היו דברים מעולם, שבורא עולם הגדיל את אור הלבנה כאור החמה, כפי שכותב ה'זוהר הקדוש' (בראשית נג ע"א, כי תשא קצד ע"ב), שלאחר מתן תורה עם ישראל הגיע למדרגת אדם הראשון קודם החטא, ופסקה זוהמת הנחש ולא היו חטאים בעולם, ומשום כך לא היתה מניעה לממש את האפשרות הראשונה, ואכן הלבנה לא התמעטה מיום מתן תורה, ובאותו החודש החלה להעצים את אורה מיום ליום עד שהפכה למאור בפני עצמו, כפי שעתידי להיות לימות המשיח, ואם היינו זוכים אז כל ראשי החודשים היו ימים

קו לימוד יומי לנשים ובנות
מתוך ספר
"שער הבטחון המבואר"
מאת הרב יגאל כהן שליט"א
2 - 3 דקות ביום
להצטרפות חייגי:
054-8502066

לקראת הפסח - חוברת חדשה
"אפיקומן", יחד עם הספר החדש
"מעבר לסגולה" על הזרע שמשון -
הגדה של פסח ושיר השירים.
ניתן להשיג באתר
"אופקים בוקס" או
055-6725-138-ב

פנינים מהפרשה

מבואר בפוסקים כמה פעמים לפרשת פרה

- א. להזהיר את ישראל ליטרה. ושואלין ודורשין קודם לפסח ל' יום בהלכות טהרה.
- ב. ונשלמה פרים שפתינו.
- ג. משום עניינו של יום. וכמו פרשת חג בחג, כיון שעסוקים בטהרה לקראת חג הפסח. ודו"ק. ד. להתפלל לה' שיזרוק עלינו מים טהורים.
- ה. או שהוא זכר למקדש. [ולפי חלק מהטעמים הנז', צריך לומר, שבזמן הזה טעם הקריאה הוא, משום שאף שבטל הטעם, תקנה לא בטלה].
- ובלקו"מ (תניינא תורה עד) כתב, אחר פורים קורין פרשת פרה, שהיא הכנה לפסח. כי פ' פרה קורין כדי שיהיו נזהרין ליטרה מטומאת מת, כדי שיהיו טהורין לעשות הפסח. ובתחילה הוא בחי' פור', כי פורים ע"ש הפ"ר (אסתר ט. וע' בכונות הארז"ל בסוד הפיל פור ובסוד פרה אדומה), ואח"כ נעשה פר"ה, כי גם פורים הוא בוודאי הילוך ודרך לפסח. וזהו בחי' (שירי השרים ה) שפנותיו שושנים נוספות מור עובר. שפנותיו, זה בחי' פסח, פה סח. שושנה, היא אסתר (כמובא בזה"ק ובכתבי האר"י, ושושנה גימ' אסתר). נוספות מור עובר, זה בחי' מרדכי, מר דרור (חולין קלט ע"ב). לשון חירות, בחי' חירות של פסח. ופורים הוא דרך לפסח, שיהיו יכולים להיות נזהרין מחמץ. ע"כ.

צדקה וטבילה בערב שבת פרה.

וכתב הגאון רבי פנחס שיינברג בספר "מועד לכל חי" (סי' לא אות קב), בערב שבת פרה טוב לטבול במקוה המים על כל פנים, אפילו אם בשאר ערבי שבתות אין לו פנאי לטבול, הנה בשבת זו יעשה זכר למקדש. כי פרשה זו ראויה לקרותה טהר גברא טהר יומא. וכתב בספר מעשה הצדקה (דף קכח: אות מא) וזה לשונו, והיתה לכם לחוקת עולם, שענין פרה נוהגת לעולם ועד, בין בדיבור בין במעשה, הדיבור הוא לקרות פרשת פרה בציבור, והיא מצות עשה לקצת פוסקים, והמעשה שלם יהיה על ידי מצות הצדקה בערב שבת זו, להפריש איש איש כפי יכולתו לצדקה, יתר על שאר הימים, ואין דבר המטהר את האדם מן הקליפות שהם אבי אבות הטומאה דרגא דמותא, כמו מעשה הצדקה, כי אין עבירה מכבה הצדקה, כמו שאינה מכבה את התורה, ועי"ז הוא זוכה לפתוח את שער החמישים של חמישים שערי בינה. שבא משם הגאולה, עכ"ל. (ילקו"י פורים).

לאשת החיל

רוקם השמלות

מה אני אשמה שאני רווקה "מבוגרת"? אני בחרתי את זה? יש שייגידו שכן.. אבל אני אומרת לכם, שזה לא כיף לי. שרציתי אחרת. שאני עדיין רוצה אחרת. המבטים של הסביבה עוזרים לי? מייאשים אותי אולי..

מי אמר שאני בחרתי את זה? גם אני כמוכן, חלמתי להיות אמא בגיל 20.. אבל יש מעליי את רוקם המציאות. והוא החליט אחרת. אז מה להגיד לכל אותם מבטי רחמים! "כן אני בחרתי את זה, כן כיף לי להיות לבד, כיף לי לגור אצל ההורים בגיל כזה ולראות את כל הילדים של אחיות שלי הקטנות ממני!" זה ברור שלא.. נכון?..

זה ברור לכולם שאני לבד יודעת שזה לא האידיאל, שזה לא התכלית שלי בעולם, אבל מה לעשות? כמה השתדלות אני כבר יכולה לעשות? לכמה פגישות עוד אצא בחיי? זה נראה נצח.. לא נגמרים הבחורים? אני כן, גם אני הייתי רוצה להיות אמא, ליותר ילדים ממה שבערות היא מספיק בגילי.. אבל מה לעשות מתביישים, כבר לא יודעים מה להגיד. אז לפני המבטים עם הרחמים, שימו את עצמכן בנעליים שלי, אני בחרתי את זה? אולי עשיתי טעויות בדרך, אולי אני עדיין עושה טעויות. אבל רק הקב"ה יודע את האמת. הוא יודע את הקשיים שלי, הוא יודע את השריטות שלי.. הוא יודע גם שאני רוצה. שאני מתפללת על זה.

אז אתם חושבים שאני בררנית.. יכול להיות. אבל גם את זה השם עשה, גם את זה הוא ברא בי. אני ממש משתדלת לפעמים להתגבר על זה, לא תמיד בהצלחה. אני רוצה, אבל לא תמיד מרגישה שיכולה. כמו שאת כועסת על הילד שלך, או על בעלך, למה את לא מתגברת?! נכון, כי זה קשה. אז אולי גם לי קשה להתגבר על דברים מסוימים שמונעים ממני מלהגיד את ה"כן" אחרי פגישה שלישית (אם היא הגיעה בכלל בשעה טובה ומוצלחת)?

אולי תדונו אותי לכף זכות? אני לא עושה בכונה, גם לי בא לגור בבית משלי ולעצב את המטבח ולבחור ריהוט חדש.. גם אני הייתי רוצה להיות כבר בשמלה לבנה ושכולם יכבו מהתרגשות בחופה שלי. כן, גם אני הייתי רוצה להיות אמא, ליותר ילדים ממה שבערות היא מספיק בגילי.. אבל מה לעשות שיש את רוקם המציאות שהוא מחליט הכול? ולא אני? אנחנו לא מנהלים את העולם, אני מבינה שגם אתם הייתם רוצים לראות אותי אחרת.. אבל זה מה שבורא עולם החליט. אם יש לי חלק באשמה או לא, זה נושא מורכב אחר.

אבל בואו נתחיל בלדון לכף זכות.. בואו נתחיל להבין אחת את השנייה, נראה לי שזה יתרום יותר לאחדות בעם ישראל, לא כך?

תחשבו על הצד שלי, אני רווקה "מבוגרת", אבל אני גם עוד כמה דברים חוץ מזה. אני לא רק רווקה. אני גם רבקה. אני גם בן אדם בפני עצמו, יישות אמינית, שאוהבת דברים, שפועלת טוב, שעובדת ומצליחה במה שאני עושה. אני גם עובדת על המידות ומשתדלת לעבוד את השם כל הזמן..

אתן מתארות לעצמכן איזה ניסיון זה לשמור על עצמי בצניעות ויראת שמיים, למרות הניסיון הזה? על זה מעריכים אותי? את זה כול מי שמביט עליי בחמלה זוכר? אתן מתארות לעצמכן איזה ניסיון זה לשמור על עצמי שמחה, למרות הכול? אפילו אתן, נשואות עם ילדים, לא תמיד שמחות.. אז מה אני אגיד?

יכולתי להיות כל היום מתחת לשמיכה ולבכות על מר גורלי.. למה אני לא מתחנתת?! למה אני לא מוצאת את האחד שיעשה אותי מאושרת?! משהו בי לא בסדר? למה כולן התחנתו וילדו מסביבי?! אבל לא – אני מתגברת. אני יוצאת ומתלבשת יפה, עובדת ושמחה במה שיש. מודה על הבריאות ועל המשפחה הקיימת, ומשתדלת לעשות טוב.. כמובן שתפילותי מהולות בדמעות למי שברא את העולם, ולמי שברא בי את הקושי הזה, את הניסיון הזה.. שיעביר אותו בצורה הכי קלה שיש. שיחתן אותי כבר. אבל בבקשה שזה יקרה בשמחה ובציון.

הוא יכול לעשות את זה בדיוק כמו בחלומות שלי. וגם אם זה לא יהיה כמו בחלום שלי, אז תרקום לי אבא, אתה, חלום מושלם אחר, שההרגשה שלי בו תהיה טובה.. ואם אפשר, תרקום לי גם שמלה.. שאוכל לצעוד איתה בחופה בשמחה.. בקרוב ממש.

לרכישת הספר "תוכו רצוף אהבה" מאת מחברת הטור: 0548491930

מוסר עם סיפור

מאת הרב יעקב עמר שליט"א

המתכונן בקבוק קטשופ אבקת שום וקביות תבול

בפְּרִשְׁת הַשְּׁבוּעַ אֲנִי נִפְגָּשִׁים בְּמַעֲשֵׂה שֶׁל חֵטָא הַעֲגָל. הַשְּׂאֵלָה הַזֹּעֲקָת אֵיךְ? עִם יִשְׂרָאֵל שְׂרָאָה כָּל כֶּךָ הַרְבֵּה לִסִּים, הִגִּיעַ לְדַרְגָּה הַגְּבוּהָה יוֹתֵר שֶׁשְׂמַעוּ קוֹל אֱלֹקִים מְדַבֵּר אִתָּם רָאוּ אֵת הַקּוֹלוֹת וְהַבְּרָקִים וְאֵת קוֹל הַשּׁוֹפָר הוֹלֵךְ וְחֹזֵק מְאֹד, וְעַם כָּל זֶה הִגִּיעוּ לְמַעַבְבֵּן נוֹרָא שֶׁל 'חֵטָא הַעֲגָל'???

הַתְּשׁוּבָה לְדַבֵּר הִיא מִי שְׁעוֹלָה בְּמַעֲלִית יוֹרֵד בְּמַעֲלִית וּמִי שְׁעוֹלָה בְּמַדְרָגוֹת יוֹרֵד בְּמַדְרָגוֹת. דְּהִינּוּ עִם יִשְׂרָאֵל יֵצֵא מִמְצָרִים וְהָיוּ בְּמִט' שְׁעָרֵי טְמְאָה וְהָיָה תוֹךְ חֲמִישִׁים יוֹם בְּחַג הַשְּׁבוּעוֹת הִגִּיעוּ לְדַרְגָּה גְּבוּהָה יוֹתֵר זֹאת אוֹמְרֵת שְׁעָשׂוּ תַּהְלִיךְ מוֹרֵז לְכֵן אָבְדוּ אֵת הַכֹּל תוֹךְ פְּחוֹת מֵאָרְבָּעִים יוֹם.

אָבָל אֲדָם שְׁעוֹשֶׂה עֲבוֹדַת ה' בְּצוּרָה מְחֻשָּׁבַת מִתוֹךְ הַתְּבוֹנְנוֹת וְלֹא כְּסוֹס שׁוֹטֵף בְּמִלְחָמָה אוֹ כְּמַעֲוָת אֲנָשִׁים מְלַמְּדָה אֱלָא מִתוֹךְ אַחֲרִיּוֹת וְהַבְנָה אִזּוּ גַם אִם חֵס וְשְׁלוֹם תִּהְיֶה לוֹ יִרְדָּה הִיא תִּהְיֶה יוֹתֵר מִתּוֹנָה. הַחַיִּים הֵם הַכֹּחַ הַכִּי גָּדוֹל עַל מִנַּת לְבָנוֹת אֵת עֲצֻמְנוּ, מִי שֶׁמִּשְׁכִּיל הֵיטֵב לְהַתְּבוֹנֵן בְּחַיִּים יָכוֹל לְקַבֵּל מִשְׁמַעוֹת אֲמִתִּית לְחַיִּים. מֵה אֲתָה אוֹמֵר עַל הַשְּׂאֵלָה הַבָּאָה: הָאֵם הִיָּת אוֹכֵל בְּקוֹבּוֹק קְטְשׁוֹף אֲבָקָת שׁוֹם וְקִבְיּוֹת תְּבוֹל מְעַרְבָּיִם בְּמִי יֵם? בְּרוּר לְכַלְנֵי שְׂזָה לֹא הַמִּתְכוֹנֵן הַכִּי מְצַלַח וּבּוֹדָאֵי לֹא אֲכִיל כָּלֵל. אָבָל יָחַד בְּסִפּוּר הַבָּא נִרְאָה שֶׁהִיא מִי שֶׁכֵּן אָכַל אֵת זֶה וְשִׁמַּח מְכַל טְעִימָה וְטְעִימָה.

המשך מוסר עם סיפור

האם אי פעם חשבת על השאלה: למה אני אוכל? בשביל מה אני אוכל? אתה יודע למה לא חשבת: כי נולדת למציאות מרגע שבו הגעת לעולם אתה אוכל, זהו חלק בטבע שחוקק אותה הבורא יתברך. אבל זה לא סותר שאנחנו צריכים לחשב על זה, להתבונן ולומר פאנו לתפקיד, פאנו לשליחות, מה אנחנו עושים בשביל השליחות, נכון אנחנו דתיים ומקיימים מצוות, אבל איפה המחשבה על המעשים שלנו, מה התועלת

שלהם. אדם שעובד את ה' בלי מחשבה על מעשיו אפילו אם הוא עושה דברים טובים מתוך התרגשות אבל לא מתוך התבוננות מה טוב, הוא יכול לאבד הכל ברגע, כמו שהבאנו בפתח דברנו שמי שעולה במעלית יורד במעלית, אבל מי שעולה במדרגות אולי לוקח לו יותר זמן, אבל גם הנרידה היא יותר אטית.

פניני הדף היומי

מאת הרב"ג ירון מרדכי זכאי שליט"א

בסוגיתנו אנו לומדים שהאב רשאי להדיח את בנו הקטן האם מותר לפנות מת מקברו לקבר אחר

ואמרו לו לאביו בזמן שהוא שלם (נזיר דף מד).
בסוגיתנו מובא מעשה על רבי יצחק הכהן שהודיעו לו שאביו נפטר אחרי שעברו שלוש שנים והוא שאל את הזקנים האם מותר לו ליטמא לאביו ולפנותו בכדי להביאו לקברי אבותיו, או שהיות והוא כהן אסור לו לעשות זאת והשיבו לו שהיות שלאחר שלוש שנים ודאי נחסר מגוף המת אסור לו לעשות כן ומה שהותר לכהן להטמאות לאביו בזמן הקבורה דוקא כשגופו של אביו שלם ולא כשהוא חסר.

והנה בשו"ת מחנה חיים כתב להוכיח שפניני המת לקבורה במקום אבותיו אינו דבר הרשות אלא גם מצוה רבה שאם לא כן גם אם היה גופו של אביו שלם לא היה מתיריים לו לפנותו כיוון שהוא כהן ובשולחן ערוך חלק יורה דעה (סימן שסג סעיף א) פסק שאסור לפנות עצמות מת, ולקברי אבותיו מותר כיוון שטוב לאדם שיהיה נוח אצל אבותיו.

וישנו נידון בפוסקים האם ההיתר לפנות לקברי אבות נאמר דוקא לפנות בן שיהיה בסמוך לקבר אביו או גם לפנות אב שיהיה בסמוך לבנו או לשאר בני המשפחה ובשו"ת אגרות משה (חלק יורה דעה חלק א' סימן רלח) פלפל בנידון זה והעלה שאין למחות באלו הרוצים לפנות אביהם לקבר שהוא במקום שאר בני המשפחה.

עוד דנו הפוסקים האם מותר לפנות מת שנקבר בחו"ל בשביל לקבורו בארץ ישראל. ולמעשה אנו מוצאים שיש בנידון זה מחלוקת בתלמוד ירושלמי מסכת כלאים (פרק ט' הלכה ג'). אמנם מפשט דברי התלמוד בבלי במסכת מועד קטן מוכח שהדבר מותר, וכפי שמספרת הגמרא שם על כמה אמוראים שנקברו בחו"ל והעלו את עצמותיו לא"י. וישנו נידון מענין שנשאלו הפוסקים לדבי העלאת עצמותיו של השר משה מונטיפיורי שהיה גומל חסדים לכל עם ישראל ונקבר בלונדון אם יהיה מותר להעלותו לקבורה בחלקה בהר הזיתים בירושלים.

והגאון רבי משה פיינשטיין זצ"ל נשאל על כך והשיב לאסור בשו"ת אגרות משה(חלק ג' יורה דעה סימן קנג) אמנם הגאון ר' עובדיה יוסף זצ"ל העלה להתיר מכמה וכמה טעמים(חזון עובדיה אבילות חלק א' עמוד תכה). ולגבי איסור פניני המת מקברו ישנם שתי טעמים א. משום חרדת הדין שהנפטר חושב שבאים לדונו שוב בשמים וטעם זה הביא מן הבית יוסף (יורה דעה סימן שס) ב. משום ניוול המת כשמזיזים והופכים את גופו (שו"ת נכסות יחזקאל סימן מי ומקורו בסוגיא בבא בתרא דף קנד ובשו"ת אור לציון ח"א יורה דעה סימן כט ביאר דין זה באריכות).

שבת שלום

המענין לרכוש את הדיסק אנקין על כל מסכתות הש"ס הדף היומי ושיעורים בהלכה יצור קשר 0527630352 כמו כן לשמיעת קו הדף היומי העולמי 24 שעות בינמה 055-9302663

שמירת הלשון

מאת הרב אהוד מולאי שליט"א

האם מותר לגלות סוד

כתב 'החפץ חיים' בהלכות רכילות (כלל ח' הלכה ה') בשם רבנו יונה בספרו 'שערי תשובה' (שער שלישי אות רכה), שחייב אדם להסתיר את הסוד אשר יגלה לו חברו בדרך סתר (בצנעה). אף על פי שאין בגילוי הסוד שיספר לו החבר ענין של רכילות, ואין בו דבר העלול לגרום לשנאה ותרעומת כנגד בעל הסוד, אסור. כיון שיש בגילוי הסוד נזק לבעל הסוד, שעל ידי שהסוד יתפרסם עלול הדבר לגרום לו לקלקל את תכניתיו. והוסיף 'החפץ חיים' (באר מים חיים ס"ק ז'), שלגלות סוד שאמר לו חברו בצנעה, הוא דבר הרבה יותר חמור מסתם אבק לשון הרע ורכילות.

וכתב המגן אברהם (סי' קנ"ו סק"ב) שאפילו אם הסוד נאמר ברבים, אסור לו לספרו, כיון שאמר לו בעל הסוד שלא לספרו.

עוד כתב הגר"ח קנייבסקי זצ"ל בספרו 'דרך שיחה' (חלק א' עמוד תכ"ט), שאף אם בעל הסוד כבר נפטר לחיי העולם הבא, כל שהקפיד בעל הסוד שלא יגלו אותו לאחרים, אסור לגלותו.

אומנם יש אופנים, שאיסור גילוי הסוד נדחה מפני צורך גדול מאוד. למשל, אדם גילה לחברו שהוא רוצה לגזול מפלוני או להכותו מכות נמרצות או להזיקו, ואמר לו שישמור על זה בסוד, מותר ואף מצוה לגלות דבר זה לפלוני שהרי כתוב: "לא תעמוד על דם רעך" (ויקרא י"ט, ט"ז).

וכן הדין בכל צורך גדול מאוד, כגון מחנך שמספר לו תלמידו את סודו, שעושה דברים שיכולים להוריד את חברו לשאול תחתית, ודאי שמצוה וחובה לספר את הדבר ולהצילו. יה"ר שנזכה כולנו לשמור על סודות חברינו, ועל ידי זה נזכה שיתגלו לנו סודות התורה הקדושה, ויתקיים בנו הפסוק: "סוד ה' ליראיו ובריתו יהודיעם" (תהלים כ"ה, י"ד), אמן ואמן.

ניתן לשמוע חיזוק קצר (דקה וחצי) מידי יום ביומו בהלכות שמירת הלשון, בטל: 069-2222-077 שלושה 3 ואר"ב הקש 1. שמעו ויהי נפשכם!

חייב אדם לתת דמיון הספחא לפני הפסח

קמחא דפסחא

לעניים בני תורה

כל המענין לקיים מצות 'קמחא דפסחא' בחיבור
אין מחלקים חבילות נבדחת המכללת את צורך החב
לזקקים ולמשפחות מועטות וכולה
מחיר כל חבילה = 300 ש"ח

צדקה והסד
רח' עוזיאל 41 בני ברק
03-8000-770

100

המסעדה

מסעדה מיוחדת לירושלמים
לירושלמים ולירושלמים

יש אזכרה לאחד מיקירכם?

בתרומה של 400 ש"ח השתתפות ב'מסעדה'
תרום שותפים להאכל למעלה מסאה ועשרים איש לעילי נשמתם

להשתתפות חייגו: 03-8000770

ניתן להזמין לשיעורי תורה / אזכרה ברחבי הארץ רבנים מכולל "ביע אומר" 03-8000770

בתרומה של 250 ש"ח אתם שותפים בהפצת העלון ב: 20,000 עותקים

נר תמיד לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל ולע"נ שושנה מהין בת זיוה ע"ה